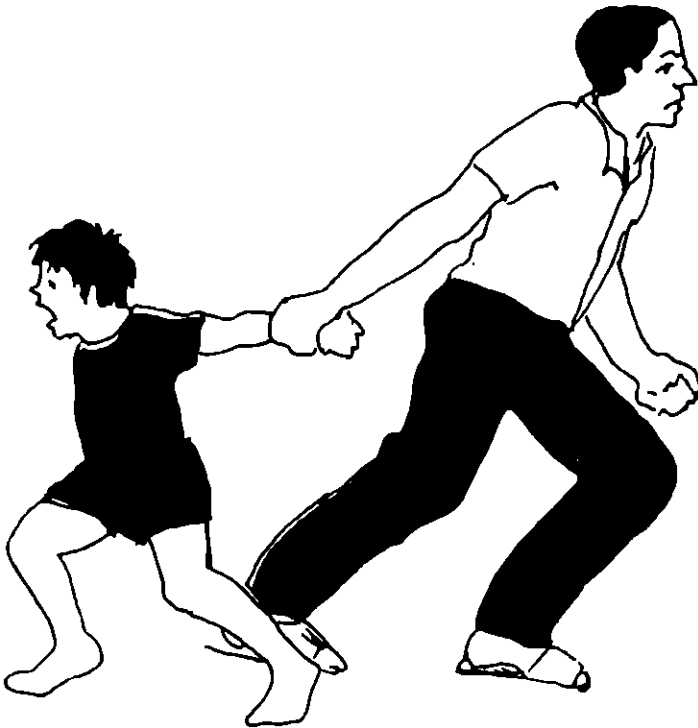

tjhota
khiessa
3

tjhota khiessa 3

Samengesteld door
A.L. Bosch
met medewerking
van
Mevrouw L. Antoe

Het Instituut voor Taalwetenschap
Paramaribo

Illustraties: Carolyn R. Dyk

**Serie voor alfabetisering in het Sarnami
Hindoestani.**

**Eerste uitgave: 1982 3C
Tweede uitgave: 1984 3C
Derde uitgave: 1987 D**

**Alle rechten voorbehouden
Instituut voor Taalwetenschap (S.I.L.)
Andirastraat 54
Postbus 1919, Paramaribo-Zuid
Suriname**

Printed in Suriname

1. Rasta ke baat-tjiet.

Moenna ke maai gail sahar. Tab rasta me oe dekhies kaise ekaad aurat logan ek khaalie ghar ke aage khara hoike baat-tjiet kare hai. Tab oelogse poetjhies: "Prem ke baap ke ghar biekaai gail?"

Tab Faisal ke maai bolies: "Ha, biekaail."

Tab Moenna ke maai poetjhies: "Oe tjal gail hia se nawa ghar me?"

Tab Faisal ke maai bolies: "Na, abbe na gail hai. Oe abbe hia hai. Biehaan djaai."

Tab Moenna ke maai poetjhies: "Kab? Biehaan sabere?"

Tab Faisal ke maai bolies: "Na, biehaan

sandjha ke, Hamke bara kharaab lagiega.
Bara barhia parosie raha."

Tab Tjietra ke maai bolies: "Oe bara atj-
tjha manai raha. Hamloganke sab koi ke
kharaab lagiega kie oe tjal djaai."

Tab Moenna ke maai poetjhies: "Kab aaiga
nauka parosien ie ghar me rahe?"

Tab Faisal ke maai bolies: "Hamke boedjha
hai ekwa biehaan."

Tab Tjietra ke maai poetjhies: "Faisal ke
maai, aadj dekhiehe Prem ke baap ke?"

Tab Faisal ke maai bolies: "Ha, dekhab."

Tab Tjietra ke maai bolies: "Hamaar namaste
bol deihe, atjtjha?"

Tab Moenna ke maai bolies: "Hamaar namaste
bhie bol deihe. Atjtjha, ham djaaila."

Tab oe tjal gail sahar.

2. Matjhrie pakare.

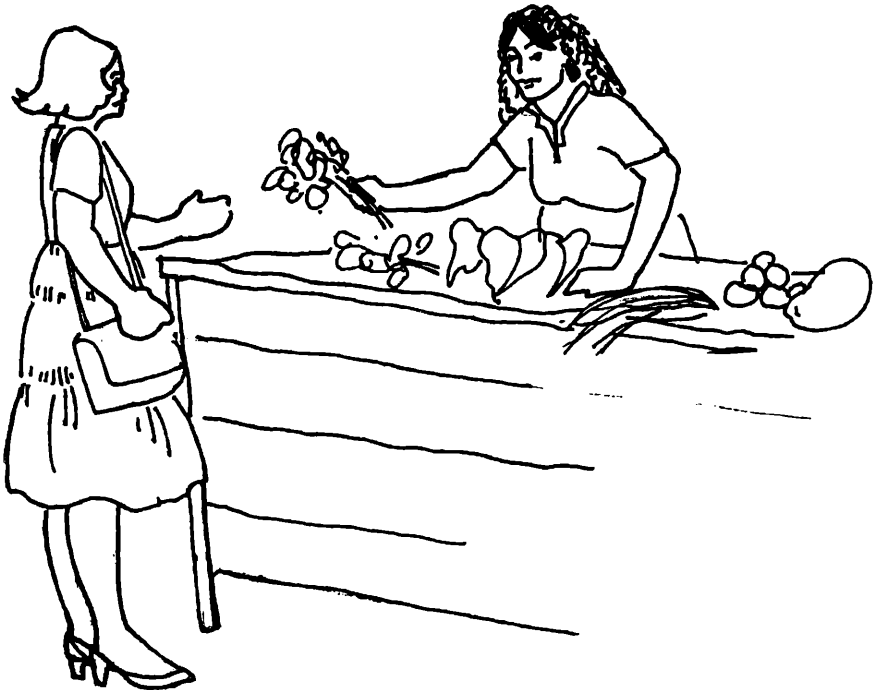
Ek aadmie raha. Ek dien sabere oe aapan bot leike gail rieba me matjhrie maare. Oe gail bakie ekko matjhrie na paawat raha. Aise thora auro bhietar bot tjalaaike djaai bakie ekko matjhrie na mielal. Aur oe aadmie bahoet goessaai lagal kie oke ekko matjhrie na mielal.

Tab oe gail rieba ke auro bhietar. Aisan sandjha hoi gail, bakie oe ekko matjhrie na paais raha. Aur oe aadmie hardam auro goes-sai gail.

Tab oe aapan bot ghoemaais ghare djaai khaa-
tien.

Tab djab koetjh doer aail, tab atjakke me ek
barka matjhrie koed aail okar bot me. Bakie
oe aadmie etna goessaail raha kie djab oe
matjhrie aapan bot me dekhies, tab oke pa-
karke bolies: "Toe na maange ham toke
pakarie, ab toe hamaar bot me na tjal sake
hai!" Tab goessa ke maare rieba me phier
matjhrie ke biege deis. Aur oe tjal gail ghare
aapan goessa me.

3. Badjaar me.

Ek pardes ke aurat raha djon gail badjaar
Sarnaam me. Oe maangat raha koetjh
bhaadjie kiene.

Tab oe mahaadjan se poetjhies: "Ie kaun
bhaadjie hai?"

Tab mahaadjan bolies: "Ie amsoi hai."

Tab oe pardes ke aurat poetjhies: "Ie ek
mietha bhaadjie hai?"

Tab mahaadjan bolies: "Ha, bahoet mietha
hai."

Tab poetjhies: "Bakie ham kaise tjaahie
pakaawe ke?"

Tab bolies: "O! Toe doer des se aawe hai!"

Tab bolies: "Ha, ham Amerika se ailie. Ham
na djaaniela ie kaise pakaawal dja hai."

Tab bolies: "Atjtjha. Ie bhaadjie paanie
se dhoike, khoeb tjhota toekra me kaatke,
tel me tjhauk deihe aur tab paatj mieliet
pakke deihe."

Tab bolies: "Atjtjha, ham ie rakam se pakaab
ghare."

Oe bhie poetjhies: "Aur ie kaun matjhrie
hai?"

Tab bolies: "Ie traapoen hai."

Tab poetjhies: "Ie matjhrie kaise khaawal
dja hai?"

Tab mahaadjan bolies: "Oisne khaawal dja hai: pahiele toke tjaahie sab tjoita niekaar dewe ke, aur tab tel me baaka kar deihe."

Tab oe pardes ke aurat bolies: "Atjtjha, hamme ek kilo de deihe. Aur bahoet dhanbaad tor sahaita khaat. Namaste." Tab oe tjal gail.

4. Ek pardesie.

Oe hapta Soedesj ke maai gail sahar. Oe maangat raha djaai aapan mausie ke dekhe.

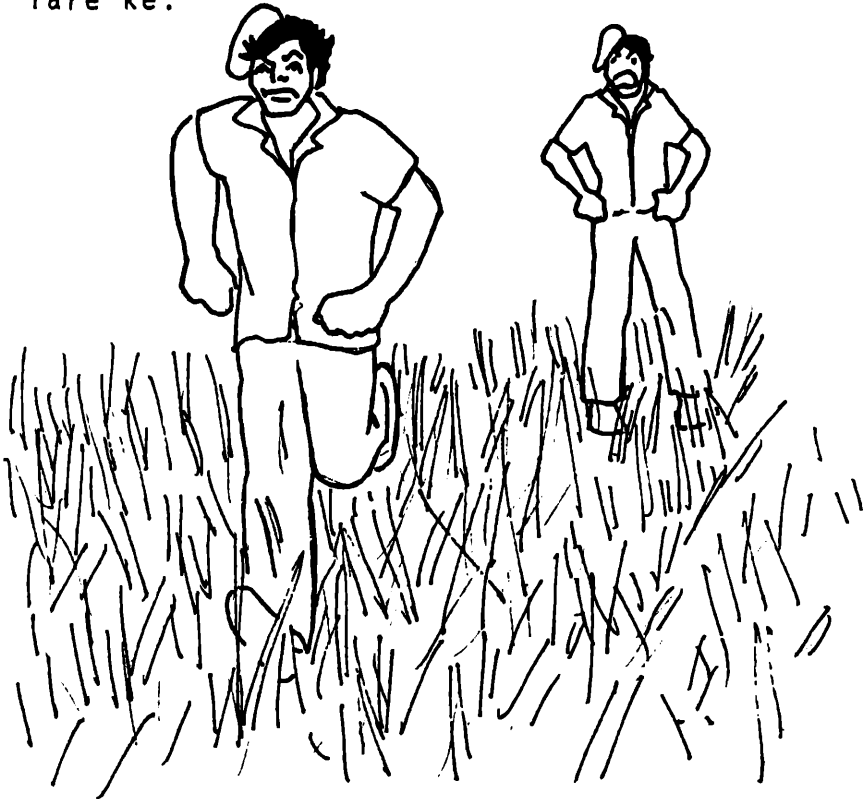
Bakie oe rasta bhoelaai gail raha.

Etne me dekhe hai kie ekgo manai doekaan lage khara hai. Tab oe apne man me sotje hai kie: "Oe manai se ham poetjhab kie oe rasta kaha hai." Aur poetjhe hai ose: "Aap hamse ba-taai sako ho kie aisan aisan rasta kaha hai?" Tab oe manai moeskiaai laga, kaahe se oe Sarnaamie Hiendoestanie na samdjhat raha. Khaalie Engles batiaat raha. Oe ek pardesie raha.

Tab oe apne djebie me se ek poestak niekaaries aur kholke dhie dhie parhies kie: "Hamke maaf karieho. Ham Sarnaamie Hiendoestanie na djaaniela batiaai."

5. Soerdjaatie ke skoel.

Ek aadmie raha. Oe soerdjaatie ke skoel djaat raha. Hoewa par oe siekhat raha doesman se lare ke.

Ek dien oke tjaahat raha okar sanghatian ke sanghe ek khet me ie kait se oe kait ekdam djaaike aapan pet par ghoeske ke.

Djab oesab ghoeskat raha tab ek bantie par bahoet bandoek ke halla bhie soenaat raha.

Aur soerdjaatie ke barkwa bhie oelogke dekhata raha.

Aise oelog ghoeskat djaat raha.

Aur djab oelog koetjh doer pahoetjal tab oe ek londa atjekke me oethke dhaure lagal.

Tab okar barkwa okre paas aaike bahoet djor goessaail. Oe bolies kie: "Ie satje ke khatarnaak hoi sakat. Toe bandoek ke halla soenke aur tabbo oethke dhaure lagale. Ie to bahoet khatarnaak hai! Toe bhoetjar gadaha baate! Ie to satja haalat hoi sakat!"

Tab oe londa bolies kie: "Djie ha, bakie djaha ham ghoeskat rahielie ek satja saap raha!"

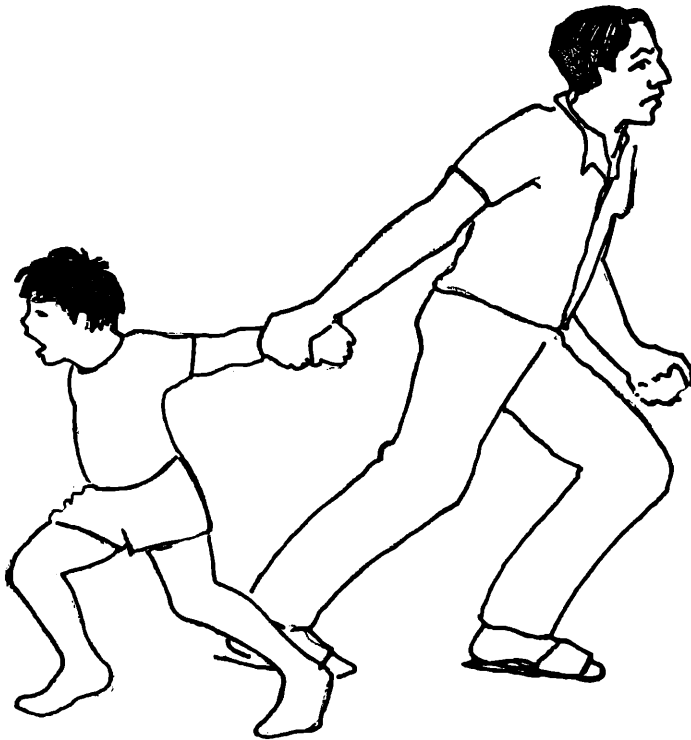
6. Daat ke daaktar.

Ek larka raha. Okar naam raha Ratan. Oe daat ke daaktar bahoet deraat raha.

Ek dien oke tjaahat raha daat ke daaktar lage djaai ke. Okar baap oke leike hoewa gail.

Aur hoewa par oe bahoet halla matjaawe lagal aur bahoet djor se rowat raha.

Tab okar baap ose bolies kie: "Oe hapta toke fier tjaahie djaai ke daat ke daaktar lage."

Oe bolies: "Djab toe hoewa djaihe aur djab toe na roihe tab toke ham paatj roepia debe." Djab oe hapta bhail tab Ratan gail daaktar lage. Tab oe aail phien ghare.

Tab okar baap bolies: "Beta, toe daat ke daaktar ke lage gaile rahiele?"

Tab Ratan bolies: "Ha, baap djie. Ham gailie rahielie."

Tab okar baap bolies: "Atjtjha. Toe na roihe?" Tab bolies: "Na."

Tab bolies: "Tab le paatj roepia." Tab Ratan paatj roepia leis aur bolies: "Ba~~hoet~~ dhanbaad, baap djie."

Tab baap Ratan se poetjhies: "Beta, daaktar ka bolies hai kie toe na roile?"

Tab Ratan bolies kie: "Ham na djaaniela, baap djie. Hoewa par daaktar na raha. Oe tjhoettie me raha aur oe koetjh na bolies hai."

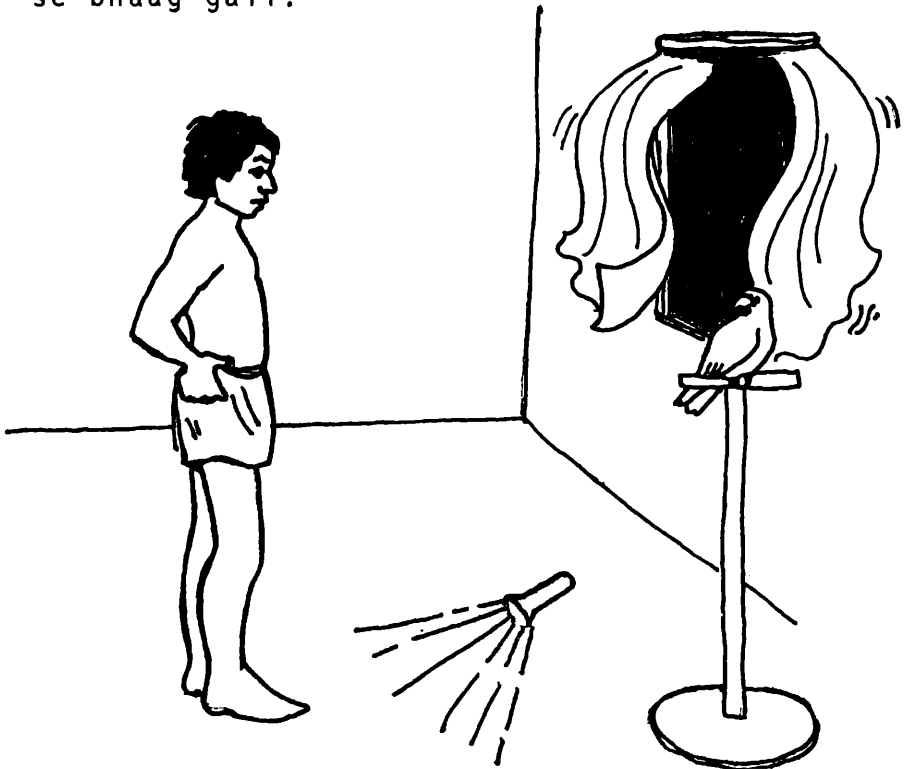
7. Tjor log aawe hai.

Ek aadmie raha. Ek raat oe aapan bedie par letke boek parhat raha.

Etne me nietje ghar me doei tjor aail. Oelog khierkie me se habra hoike bhietar aail. Oelog lanterie leike koetjh baarke dekhke khodjat raha.

Tab etne me oesab soenies koi bole kie: "Ka howe hai? Ka howe hai?"

Tab doeno tjor aapan lanterie biege haalie se bhaag gail.

Tab djab aadmie oepar me soenies oe halla
tab oe nietje aail dekhe ka howe hai. Tab
oe aaike tjieraag baaries aur dekhe hai kie
khaalie ekgo lanterie hoewa hai aur auro
koetjh na.

Tab okar soegga phier bolies: "Ka howe hai?
Ka howe hai?" Tab aadmie bole hai: "Dja
soet. Koetjh na howe hai."

Tab aadmie oepar phier tjal gail soete.

8. Baltie ke hol.

Doei aurat raha, djaat raha kapra dhowe.

Tab ekwa auratia ekwa se bole: "Dja hamme
tanie paanie laai de."

Gail baltie laawe. Bakie baltie me hol hai.

Tab bole: "Kaise laai?"

Tab bole: "Kaun baltie hai? Ekgo plastiek
ke kie tien wala hai?"

Tab bole: "Plastiek wala." Bole: "Oman hol
hai."

Tab bole: "Koetjh lagaaieke bandh kar de
holwa."

Tab bole: "Kaun tjiedj se bandh karie?"

Tab bole: "Koetjh aagie se bandh kar de hol-
wa ke."

Tab bole: "Gasbom me gas don hoi gail."

Tab bole: "Djaane ka? Dja bahare aagie banaaw. Ieta par kahoe lakrie laaike aagie banaaw."

Tab bole: "Lakrie na hai."

Tab bole: "Katlies leike lakrie kaat laaw."

Tab bole: "Katlies to bhotar hai. To kaise kaatie?"

Tab bole: "Dja katlies ke dja padjaaw."

Tab gail katlies padjaawe.

Tab bole: "Ietwa par bahoet dhieke hai."

Bole: "Oman se aagie niekse hai."

Bole: "Haath djar djaai."

Tab bole: "Kaise paanie gieraai?"

Bole: "Dja hamme tanie paanie laai de."

Tab ekwa legail baltie paanie liaawe ke.

Bole: "Eman hol hai. Kaise paanie liaai ham?"

9. Soeroedj aur hawa ke kahaanie.

Ek dien soeroedj aur hawa se djhagara bhail.

Soeroedj bolies kie: "Ham tose auro djabar

hai." Tab hawa bolies: "Na, ham tose auro

djabar baatie." Tab soeroedj bolies: "Atj-

tjha, dekh oe aadmie djon djaakiet pahienies

hai. Toe oke okar djaakiet niekaar de."

Tab hawa bolies: "Atjtjha." Aur oe bahoet

djor se aail oe aadmie ke djaakiet niekaare

khaat. Bakie oe djaakiet na niekral. Oe

aadmie aapan djaakiet doi haath se pakar

leis aur oke tanko na niekral.

Tablek soeroedj baadar ke paatjhe raha. Tab

baadar ke paatjhe se soeroedj niekral aur

hawa se bolies: "Atjtjha, toe na kar paawe

hai. Ab hamaar paarie hai." Tab oe aapan
djotie maaries oe aadmie ke oepar. Tab aad-
mie ke bahoet ghaam lagal aur haalie se
aapan djaakiet niekaar deis.

Tab soeroedj hawa se bolies: "Dekhle? Ham
djiet gailie."

Ie khiessa me dekh sakal dja hai kie dhiera
se aur astiel se kaam kare sab se atjtjha hai.

10. Koetta, bakrie aur gobhie.

Ek aadmie raha. Ek tem oke tjaahat raha ek
koetta aur ek bakrie aur ek gobhie ekgo rieba

ke habra ledjaai ke. Oke etna tjhota bot raha kie oe khaalie ek tjiedj ek dafe me ledjaai sakat raha.

Oe koetta bahoet khatarnaak koetta raha aur bakrie ke maar dhaarat djab oe aadmie oe doeno ke ek kait par akele tjhor dewat. Aur bakrie gobhie ke khaai lewat djab oe aadmie oe doeno tjiedj ek kait par tjhor dewat. Tab kaise oe aadmie aapan sab tjiedj rieba ke doesar kait ledjaai sakat raha?

Oe pahiele bakrie leike oe habra dharies. Tab phien bot leike gail oe habra, tab oe gobhie ke leis.

Tab oe gobhie ke habra dharke aur bakrie phier bot me leis aur oe habra legail.

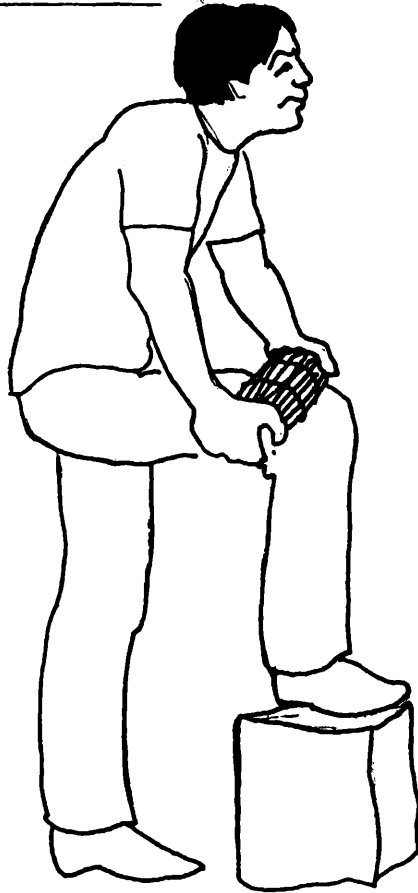
Tab oe bakrie ke oetaarke oe habra dharies aur koetta ke bot me leis.

Tab oe phien se oe habra aai, koetta ke dharke.

Tab oe gail bakrie ke phien se laawe.

Ie rakam se oe aapan sab tjiedj leike rieba ke kaat sakat raha.

11. Baatke kaam kare.

Ek baap raha aur oke das beta raha. Oe bet-
wan hardam bahoet djhagara karat raha.
Har ek kaam me oelog djhagara karat raha.
Ekgo bole: "Toe ie kaam kar." Tab ekwa
bole: "Na, ham na karab. Toe ie kaam kar."
Aise oelogke baap ke bahoet doekh raha.

Tab oe baap ek dien das danda leis aur oe das danda ke ekke me tatai me baandh deis. Tab ek beta ke bolaaais ose bolies kie: "Toe toer de ie danda ke atia." Tab oe londa bahoet mehenat karies danda ke atia ke toere ke bakie oe na kar paais.

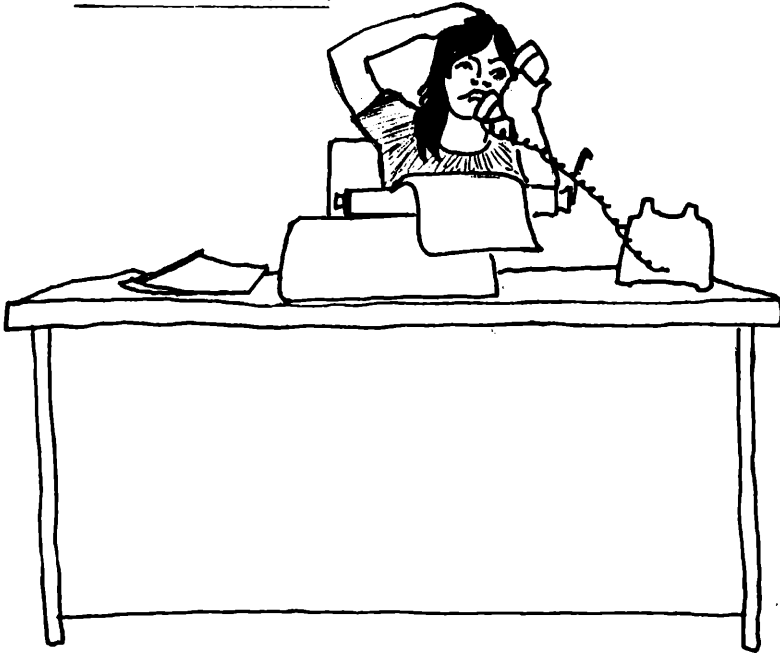
Tab aisne doesra ke bolaaais. Oe bhie bahoet mehenat karies, bakie oe bhie danda ke atia ke na toer paais.

Tab tiesra ke bolaaais aur oe bhie na toer paais. Aisne paarie paara sab dasgo ke bolaaais bakie ekko danda ke atia ke na toer paais.

Tab oe baap kholke tatai aur ek ek danda oesabke baat deis. Tab oe bolies: "Atjtjha, toelog aapan danda ke toer de." Oesab aapan aapan danda sahadj se toer deis.

Tab oesabke baap bolies: "Toelog dekhe hai? Aise kaam baatke kare se djhagara se ek kaam na howe hai. Baatke kaam kare se auro atjtjha hai."

12. Gieta ke maai.

Ekgo tjhaurie raha. Okar naam Gieta raha. Oe rodj kantoro ke kaam karat raha. Okar sanghatia ke naam raha Tjietra. Oe aisan kantoro me kaam karat raha.

Ek rodj Tjietra gail ghoeme Gieta ke paas. Tab ose poetjhies: "Toke Rawendar kaisan lage hai, Gieta?" Tab Gieta bolies: "Ham oke tanko na maangiela! Oe hamke kaal tjaar dafe taar karies aur parso tien dafe." Oe bolies: "Kaal sabere oe hamke kantoro me taar karies aur kaal sandjha ke fier. Hamaar

barkwa taar oethaaike soenies aur djabaab deis."

Tab Tjietra poetjhies: "Kaun tjiedj bolies tab ose?"

Tab bolies: "Gieta aapan kantoro ke kaam kare hai. Oe abbe taar na soen sake hai."

Gieta bolies: "Djab ham kaal sandjha ke tjhau badje ghare ailie, tab fier taar aail. Bakie ham taar na oethailie."

Tab Tjietra poetjhies: "Fier taar karies raha kaal raat ke?"

Tab bolies: "Ha, nau badje raat ke."

Tab poetjhies: "Tab toe kaun tjiedj bolle ose?"

Tab bolies: "Ham bollie kie: "Toe hia Gieta ke maai se batia hai. Ham na maangiela kie toe hamaar bietia ke fier se taar kar!"

Tab poetjhies: "Tab fier se na taar karies raha?"

Tab bolies: "Na, kabhie na!"

13. Ek tjalaak londa.

Ek barbier raha. Aur ek djawaan londa bhie raha. Oe londa ke bahoet lamba baar raha. Ek dien oe gail barbier ke lage. Hoewa par dher manai baithal raha. Oe londa bhie baith gail aur ekgo boek parhe lagal. Oe sandjha bhar aadmie aail aur gail. Aur ie londa baithke boek parhat raha. Tab djab ie londa ke paarie aail tab oe bolies doesar aadmie se: "Toe dja." Tab phien djab okar paarie aawe hai tab oe phien

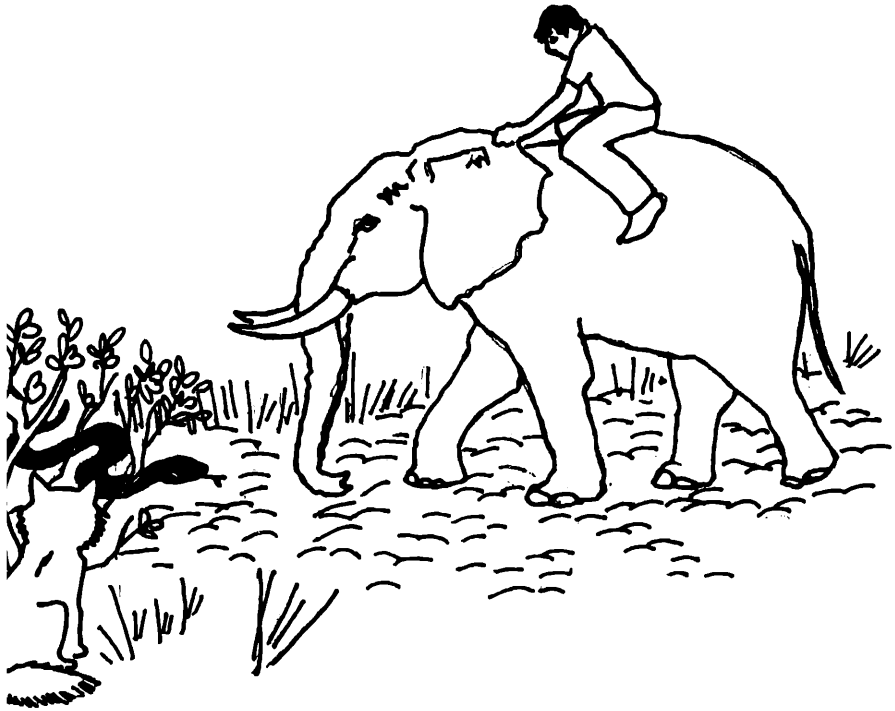
doesar aadmie se bole: "Toe pahiele dja."
Aise oe sab aadmie aapan baar katwaaike tjal
djaai. Aur ie londa baithke boek parhat raha.
Djab sab koi baar katwaaai bhail tab barbier
ose bolies kie: "Ab toe aaw."
Tab ie londa bolies kie: "Na, ham na ailie
rahielie hamaar baar katwaawe ke. Hamaar
baap hamme sagro khodje hai hamaar baar kat-
waawe ke. Ohie se ham kahoe na soekh se parh
sakiela. Ham toke bahoet dhanbaad deila kie
toe hamme etna thiek se loekwa leile. Ab
ham djaaila. Bhaija, namaste."

14. Asgar saap ke kahaanie.

Ekgo asgar saap raha. Oe ek per me etna dher
baries paral raha kie okar oepar ghaas djam
gail raha.

Tab ek rodj oe sotjies kie: "Atjtjha, ham
tanie se djaai ghoeme." Aur oe per par se
tjale lagal.

Tab ieta ke daam par djab oe pahoetjal tab oe
maangat raha habra kaate. Bakie djab oe

habra kaate lagal tab oke garam lagal. Ohie se oe hoewa baith gail.

Etne me ekgo haatie par ekgo aadmie baithke aawat raha. Tab djab oe aadmie doi tien ketie par raha tab oe saap ke dekhies. Tab oe bolies: "Hamme to koetjh na hoi. Ham to haatie par etna oepar baithal baatie." Aur djab haatie saap ke dekhies tab oe sotjies: "Abbe ham saap ke oepar aapan gor dhar debe. Tab saap tjiepla hoi djaaiga."

Aur saap oedhar se sotjies kie: "Aawe de. Ham to ek kataai kaatab oke kie djaroyer se mar djaaiiga."

Etne me haatie ke paatjhe ekgo siaar aawat raha. Siaar djab dekhies aisan tjiedj tab oe sotjies kie: "Ab to thiek hai. Ie saap abbe kaat leiga haatie ke. Tab haatie gierke mar djaaiiga. Tab ham aapan palwaar aur sanghatian ke bolaaieke aur khoeb gos khaabe." Tab djab haatie naktjaai lagal saap ke tab siaar dhaurke aage tjala gail aur djhalaasie me baithke taake hai kaise ab saap haatie ke kaatiega. Haatie tjalat tjalat djab aail saap ke lage. Tab oe saap ke oepar aapan gor dhar deis.

Etne me saap tjhatpataaieke oke kaat leis. Tab ka bhail?

Saap to mar gail aur haatie djhoelat djhoelat aise gail aur gieral ohie siaar ke moerie par djon djhalaasie me baithke taakat raha. Aur siaar bhie mar gail. Aur oe aadmie djon haatie par baithal raha, oe gieral aur haatie ke nietje paral aur dabaaike bhie mar gail.

Ie rakam haatie mar gail, saap mar gail, siaar mar gail aur aadmie bhie mar gail.

15. Nawa bhaadjie.

Ekaad aadmie log raha djon aapan ghar ke aage ek rakam plansoe paais. Oelog na djaa-nat raha kie oke khaai sake hai kie na. Ba-kie oe ekgo bahoet atjtjha plansoe raha. Oe-sab maangat raha oke pakaaike khaai. Tab aadmie log sotjies kie: "Sait ie koetjh djahar ke plansoe hai. Tabbo hamlog maangiela oke khaai. Ie plansoe bahoet soendar dekha hai." Tab oelog plansoe laaike aur oke dhoike khoeb

thiek se pakaaais.

Tab ek aadmie bolies: "Aaw bielaar ke aage khaawaai." Tab oelog bielaar ke khaawaais. Tab bielaar kha leis, aur ek ghanta baad oe aadmie logan dekhies kie bielaar ke koetjh na bhail raha. Tab oelog bolies kie: "Aaw, hamlog ie plansoe bhie khaai."

Atjtjha, oe aadmie log oe plansoe ke laaike khoeb thiek se pakaaais. Aur sab koi khaais. Oelogke ie bahoet atjtjha lagal.

Tab koetjh der ke baad oesab dekhe hai kie bielaar ke bahoet piera oethal.

Tab oelog sotjies kie: "Baap 're baap! Ab to hamlog bhie marab! Bielaar piera me hai, aur hamlog abbe bhie mar djaab! Bielaar ab mare hai!"

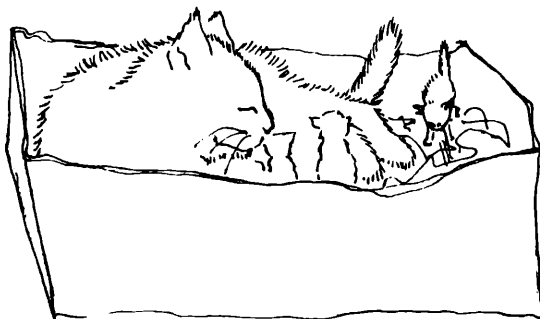
Ek aadmie bolies: "Tjalie hamlog haalie se aspataal, nahie to hamlog mar djaai k'hoi." Oelog haalie se gail.

Hoewa ke daaktar se oelog bolies kie: "Hamlogke pet khaalie kar! Hamlog ek djahar ke plansoe kha leilie."

Tab daaktar oelogke pet khaalie karies aur oelog ghare lautke gail.

Djab oesab ghare pahoetjal tab dekhies kie bielaar khoeb santokh se letal hai tien

batjtja leike aur oe bahoet khoesiaalie me raha.

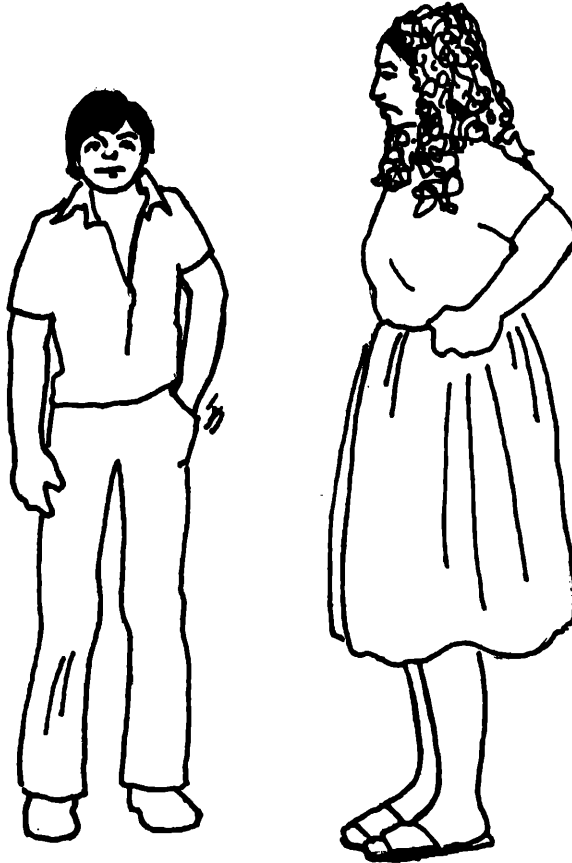
16. Soenghe ke paisa.

Ek londa raha. Oe diehaat me rahat raha. Tab oe gail sahar aur ek ghar me ek kamra joeroe karies. Oe hoewa par raike parhat raha aur aapan khaaik pakaawat raha. Oe ekgo garieb londa raha.

Djaha oe kamra joeroe karies raha, oe ghar ke aurat khaaik betjat raha. Bakie ie londa okar khaaik na kienat raha. Oke otna paisa na raha. Oe bhaat banaaike niemak se khaat raha.

Tab koetjh dien bhail aise kie aurat sotjies

kie: "Kaahe ke ie hamaar khaaik na kiene hai? Ie bahoet hamse haahie kare hai."

Tab ek dien londa kaida se aurat se bolies kie: "Tor khaaik bahoet atjtjha mahake hai." Tab aurat koetjh na bolies bakie oe sotjies kie: "Ie soenghe hai hamaar khaaik, bakie na kiene hai." Ek dien oe londa aail aurat ke joeroe ke paisa

bhare. Tab aurat bolies kie: "Toe hamaar khaaik soengle hai, toke tjaahie paatj roepia auro djaada bhare ke." Tab oe londa bolies: "Hamme paisa na hai paatj roepia auro bhare ke. Ham tor khaaik to soenglie hai bakie hamme auro paisa na hai."

Tab aurat bahoet djor goessaail aur oe gail djadj ke paas. Aur oe djadj se bataais kie ekgo londa rodj okar khaaik soenghies hai aur oke tjaahie paatj roepia bhare ke.

Tab djadj oe londa ke bhie bolwais aur londa se poetjhies kie: "Toe ie aurat ke khaaik soengle hai?" Tab oe bolies: "Djie ha, ham soenglie hai." Tab aurat se bhie poetjhies aur aurat bolies: "Ha, oe hamaar khaaik soenghies hai aur eke tjaahie paatj roepia bhare ke."

Tab djadj poetjhies londa se kie: "Toke ketna paisa hai tor djeb me?" Tab oe londa dekhais doei tjonnie aur tien donnie okar djebie me raha. Tab djadj bolies: "Atjtjha, ie paisa aapan djebie me dhar aur hielaaaw djor se." Tab ie londa atjambho bhail kie ie kaisan baat hai. Tab oe londa aapan djebie me paisa dharke aur hielaaais djor se.

Tab djadj poetjhies aurat se kie: "Toe soenle oe paisa ke awaadj?" Tab aurat bolies:

"Djie ha." Tab djadj bolies: "Ab thiek hai.
Tor khaana oe soenghies aur okar paisa toe
soenle. Ab toelog ghare djaai sake hai."
Aur oe doeno tjal gail ghare.

17. Satra gaai.

Ekgo boerhwa raha. Oke tien betwan raha aur
satra gaai.

Ek dien oe boerhwa bahoet bemaar paral. Oe djaan gail kie okar mare ke tem aai gail hai. Tab oe aapan tieno betwan ke bolaaieke oesabse bolies kie: "Djab ham mar djaab tab toelogke tjaahie hamaar djetna gaai sab aisan rakam se baate ke kie Rames aadha hiessa paai, Sjaamie ek tienwa hiessa aur Kriesj, djon sab se tjhota wala hai, oke ek nauwa hiessa miele."

Atjtjha, ekaad dien baad oe aadmie mar gail. Tab okar betwan gail gaai baate. Hoewa par satra gaai raha. Sab koi djaane hai kie satra na doei se, na tien se aur na nau se baatal djaai sake hai. Tab oe bhaai log apneme djhagara kare lagal, etna djor se kie rasta par soenaat raha.

Etne me rasta par ekgo pandiet djaat raha aapan gaai leike. Djab oe soenies kie kaise log djhagara aur laraai karat raha tab oe gail poetjhe kie ka bhail. Tab bhaai log ose bataais kaise oelog maangat raha aapan baap ke satra gaaiwan ke aadha, tienwa aur nauwa hiessa me baate, bakie na kar paais. Tab pandiet bolies kie: "Atjtjha, hamaar gaai hamaar sab dhan daulat hai. Bakie tab-bo ham oke toelogke deila djaune toelog biena

djhagara se gaaiwan ke baat sakiehe."

Djab bhaai log soenies kie pandiet aapan gaai ke oesabke dei tab oesab bahoet khoesie bhail. Aur phier se gail gaaiwan baate.

Ab oesabke bahoet sahadj paral atthaara gaai baate ke. Aur djab oesab don hoi gail gaaiwan baate ke, tab oe tjalaak pandiet ke gaai batjal!

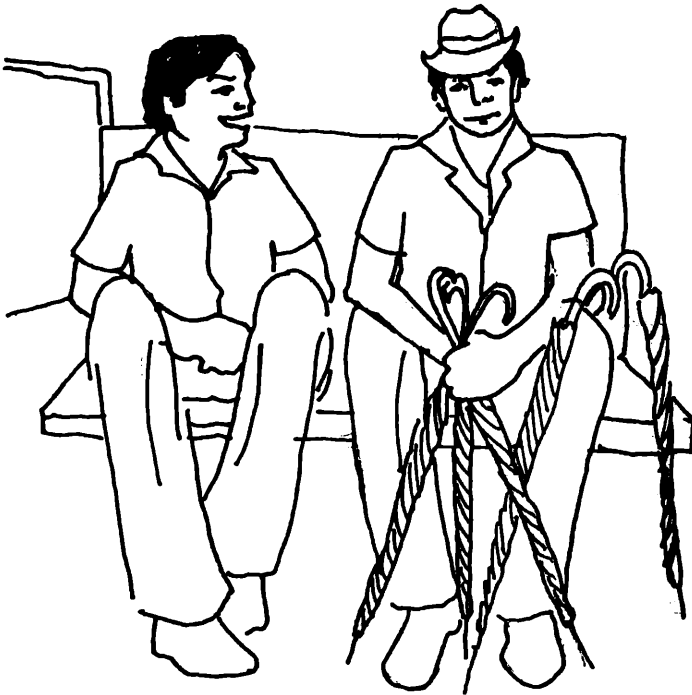
Tab oe bhaai log gaaiwa leike phien se gail oe pandiet ke lautaar deis aur bolies: "Pandiet djie, bahoet dhanbaad. Toe hamlogke bahoet atjtjha tjiedj siekhaile rahiele."

Tab pandiet aapan gaai leike tjal gail. Aur bhaai log oe dien se kabhie na djhagara karat raha.

18. Tjhaata.

Ekgo aadmie raha. Oe bahoet parhal raha, bakie oe hardam sab tjiedj bhoelaai djaat raha.

Rodj sabere djab oe djaai kaam par tab, djab barkha aawe, tab oe tjhaata se djaai kaam par. Aur djab oe kaam par se niekre, tab oe tjhaa-

ta ke bhoelaai djaai.

Aisne oe rodj tjhaata ke bhoelaai djaat raha.
Tab rodj okar aurat ke tjaahat raha doesar
tjhaata kiene ke. Aisne karat karat oke
paatj tjhaata hoi gail.

Tab ek dien okar aurat bolies kie: "Aadj toe
sab paatj tjhaata ghare liaihe." Bakie oe
aadmie djab kantoro me se niekral tab phien
se bhoelaai gail tjhaata liaawe ke.

Djab oe bus me baithal raha tab okar bagale
me ekgo aadmie baithal raha. Oe aapan tjhaa-
ta nietje dharke baithal raha. Aur djab ekwa

aadmie bus me se oetral tab oe khiaal karies
kie okar aurat koetjh bolies raha ekgo tjhaa-
ta ke biese me. Ohie se oe tjhaata leike
oetral. Tab oe aadmie djonke tjhaata raha,
oe bolies: "Na, oe hamaar tjhaata hai!"

Tab ekwa bolies: "O, hamme maaf karieho!"

Tab djab oe gail ghare aapan aurat se bolies
kie: "Ham phien se bhoelaai gailie sab tjhaa-
ta." Tab okar aurat bole: "Biehaan na bhoel-
laihe."

Tab okar biehaan bhar oe thiek se khiaal kar-
ke sab paatj tjhaata na bhoelaan.

Djab oe bus me baithal tab oe aadmie djon oe
rodj okar bagale me baithal raha, oe aadj
phien se bus me baithal raha. Tab oe bolies:
"Aadj tor khaat bahoet atjtjha dien raha.

Toe aadj dher tjhaata tjoraile."

1. Buurvrouwen gesprek.

Moenna's moeder ging naar de stad. Op straat gekomen zag ze een paar andere vrouwen die voor een leeg huis stonden te praten. Ze vroeg hen: "Is het huis van Prems vader al verkocht?" De moeder van Faisal antwoordde: "Ja, het is verkocht." Moenna's moeder vroeg: "Is hij al verhuisd naar z'n nieuwe huis?" Faisals moeder antwoordde: "Nee, nog niet, hij is nog hier. Morgen gaat hij verhuizen." De moeder van Moenna vroeg: "Wanneer? Morgenochtend?" "Nee," zei Faisals moeder, "morgenmiddag. Ik vind het helemaal niet leuk, hij was zo'n aardige buurman." De moeder van Tjietra zei: "Het was een erg aardige man. We vinden het geen van allen leuk dat hij weggaat." Moenna's moeder vroeg: "Wanneer komen de nieuwe mensen in het huis?" Faisals moeder antwoordde: "Voor zover ik weet overmorgen." De moeder van Tjietra vroeg: "Zie je Prems vader vandaag nog, moeder van Faisal?" "Ja, ik zie hem nog wel," antwoordde die. Tjietra's moeder zei: "Doe hem de groeten van me, wil je?" Daarop zei de moeder van Moenna: "Doe hem van mij ook de groeten. Ik ga verder." En ze ging naar de stad.

2. Hengelen.

Er was eens een man. Op zekere morgen nam hij z'n boot en ging de rivier op om te vissen. Maar hij ving niets. Daarom ging hij wat verder de rivier op, maar hij ving niets. De man werd verschrikkelijk boos omdat hij niets ving. Hij ging nog een eindje verder. Zo ging de middag voorbij, maar hij had nog steeds niets gevangen. En de man werd steed bozer. Tenslotte keerde hij de boot om naar huis te gaan. Toen hij een eindje gevaren had sprong er plotseling een grote vis in zijn boot. Maar de man was intussen zō kwaad dat hij, toen hij de vis in zijn boot zag, zei: "Je wilde niet dat ik je ving, nu mag je ook niet in mijn boot meevaren!" En uit nijd gooide hij de vis in de rivier. En hij ging kwaad naar huis.

3. Op de markt.

Er was een buitenlandse vrouw die in Suriname naar de markt ging. Ze wilde wat groente kopen.

Ze vroeg aan de koopman: "Wat is dit voor groente?"

De koopman zei: "Dit is amsoi." De buitenlandse vrouw vroeg: "Is dat lekker?" "Ja," zei de koopman,

"dat is heel lekker." De vrouw vroeg: "Maar hoe moet ik het klaarmaken?" Daarop antwoordde de koopman: "O, u komt uit een ver land!" "Ja," zei ze, "ik kom uit Amerika. Ik weet niet hoe je deze groente moet koken." De koopman zei: "Nu, u wast hem met water. snijdt hem heel fijn, smooft hem, en laat hem dan nog vijf minuten koken." "Goed," zei de vrouw, "dan zal ik hem zo koken thuis."

Verder vroeg ze: "Wat is dat voor vis?" De koopman antwoordde: "Dat is trapoen." "Hoe wordt die gegeten?", vroeg ze. "Dat moet u zo doen," zei de koopman. "Eerst moet u alle schubben eraf halen en dan moet u hem in olie bakken." De buitenlandse vrouw zei: "Goed, geef me maar een kilo. En bedankt voor uw hulp. Goedemorgen." En ze ging weg.

4. Een vreemdeling.

Vorige week ging de moeder van Soedesj naar de stad. Ze wilde haar tante gaan bezoeken, maar ze was vergeten waar die woonde.

Op dat moment zag ze een persoon bij een winkel staan. Ze dacht bij zichzelf: "Ik zal die man vragen waar die straat is." En ze vroeg hem: "Kunt u mij ook zeggen waar die en die straat is?"

Hij glimlachte, want hij verstond geen Sarnami Hindoestani. Hij sprak alleen maar Engels. Het was een vreemdeling. Hij haalde een boek uit zijn zak, opende het en las langzaam: "Het spijt mij, ik ken geen Sarnami Hindoestani."

5. Soldaten opleiding.

Er was een man die in opleiding was voor soldaat. Hij

leerde hoe hij met zijn vijanden moest vechten. Op een keer moest hij met z'n vrienden van de ene kant van een veld helemaal op z'n buik naar de andere kant kruipen. Terwijl ze kropen werd er een bandje afgedraaid waarop gewerschoten te horen waren. Er stond een officier naar hen te kijken. Zo kropen ze voort. Toen ze een eindje gekropen hadden, stond die ene jongen ineens op en begon te rennen. Z'n officier kwam naar hem toe en was erg kwaad. Hij zei: "Dat had vreselijk gevaarlijk kunnen zijn! Je hoorde de gewerschoten en toch stond je op en ging rennen. Dat is toch erg gevaarlijk. Stomme ezel! Dit had een echte situatie kunnen zijn!" "Jawel meneer," zei de jongen, "maar waar ik kroop lag een hele echte slang!"

6. De tandarts.

Er was eens een jongen die Ratan heette. Hij was erg bang voor de tandarts. Op een keer moest hij naar de tandarts. Zijn vader bracht hem erheen. Hij zette de boel op stelten en huilde heel hard.

Z'n vader zei tegen hem: "Volgende week moet je er weer heen. Als je dan niet huilt, zal ik je vijf gulden geven."

Een week later ging Ratan weer naar de tandarts. Hij kwam weer thuis. Z'n vader vroeg: "Zoon, ben je naar de tandarts geweest?" "Ja vader," zei Ratan, "ik ben geweest." Z'n vader zei: "Goed zo. Heb je gehuild?" "Nee Pa." "Dan is hier vijf gulden voor je." Ratan nam de vijf gulden en zei: "Dank u wel Pa."

Ratans vader vroeg: "Jongen, wat zei de dokter wel dat je niet huilde?" Ratan antwoordde: "Ik weet het niet, Pa. De dokter was er niet, hij had een vrije dag en hij heeft niets gezegd."

7. Dieven.

Er was eens een man. Op een avond lag hij op z'n bed een boek te lezen.

Op dat moment kwamen er beneden twee dieven het huis

binnen. Ze klommen door het raam naar binnen. Ze hadden een zaklantaarn bij zich die ze ontstaken toen ze op zoek gingen.

Maar ineens hoorden ze iemand zeggen: "Wat gebeurt daar? Wat gebeurt daar?"

De twee gooiden hun zaklamp weg en gingen er vandoor. De man die boven was hoorde het lawaai en ging naar beneden om te kijken wat er aan de hand was. Hij deed het licht aan en zag dat daar alleen een zaklamp lag en verder niets.

Toen zei z'n papegaai weer: "Wat gebeurt daar? Wat gebeurt daar?" En de man zei: "Ga slapen. Er is niets aan de hand." En hij liep weer naar boven om te gaan slapen.

8. Er zit een gat in de emmer.

Er waren eens twee vrouwen die kleren gingen wassen. Een van hen vroeg aan de ander: "Wil je even wat water voor me halen?" De ander ging dus water halen. Maar er zat een gat in de emmer. Ze zei: "Hoe moet ik water halen?"

"Wat voor emmer heb je daar, een plastic of een galvaniseerde emmer?"

"Een plastic emmer. Er zit een gat in."

"Smeer er wat op om het gat dicht te maken."

"Waarmee moet ik het dicht maken?"

"Verhit het plastic met vuur."

"De gasbom is op."

"Weet je wat? Maak buiten een vuur. Haal wat hout en maak een vuur op wat stenen."

"Er is geen hout."

"Neem de houwer en kap wat hout."

"De houwer is bot, hoe moet ik daarmee kappen?"

"Slijp de houwer dan."

Ze ging de houwer slijpen. Even later zei ze: "De slijpsteen wordt erg heet. Er spatten vonken af. Ik brand m'n handen."

"Gooi er wat water op."

"Hoe moet ik er water op gooien? Wil jij even wat

water voor me halen?"

De ander nam de emmer en ging weg om water te halen. Maar even later kwam ze terug en zei: "Zeg, er zit een gat in. Hoe moet ik daarin water halen?"

9. Het verhaal van de zon en de wind.

Eens maakten de zon en de wind ruzie met elkaar. De zon zei: "Ik ben sterker dan jij." Daarop zei de wind: "Nee, ik ben sterker dan jij." De zon antwoordde: "Goed, kijk eens naar die man daar die dat jasje draagt. Haal jij z'n jasje maar eens weg." "Uitstekend," zei de wind, en begon hard te blazen om het jasje van die man weg te blazen. Maar het jasje ging niet weg. De man pakte z'n jasje met twee handen vast en trok het helemaal niet uit.

Tot dusver was de zon achter de wolken gebleven. Nu kwam hij tevoorschijn en zei tegen de wind: "Nu, je kunt het niet hē? Nu is het mijn beurt." Hij liet zijn stralen op de man vallen. Daarop kreeg de man het warm en trok vlug zijn jasje uit.

De zon zei tegen de wind: "Zie je wel? Ik heb gewonnen."

Door dit verhaal kan je zien dat het het beste is om rustig en met beleid te werk te gaan.

10. De hond, de geit en de kool.

Er was eens een man die op een keer een hond, een geit en een kool naar de overkant van de rivier moest brengen. Z'n boot was zo klein dat hij maar één ding tegelijk kon meenemen.

De hond was erg vals en zou de geit doden als de man die twee alleen op één oever achterliet. En de geit zou de kool opeten als de man deze twee samen achterliet. Hoe moest die man dan met al z'n bezittingen naar de overkant komen?

Eerst nam hij de geit en bracht die naar de overkant. Daarna ging hij terug in z'n boot en nam de kool mee. Hij legde de kool aan de andere kant en nam de geit

weer terug in de boot naar de andere oever. Daar liet hij de geit uit de boot en nam de hond in de boot mee. Weer voer hij naar de overkant en zette de hond daar af. Tenslotte ging hij de geit weer halen. Op deze manier was hij in staat al zijn bezittingen veilig naar de overkant van de rivier te brengen.

11. Vele handen maken licht werk.

Er was eens een vader die tien zonen had. Die jongens maakten altijd vreselijk veel ruzie. Wat voor werk ze ook deden, ze maakten er altijd ruzie over. Eén zei dan: "Doe jij dat werk." Dan zei de ander: "Nee, ik doe het niet, doe jij het." Hun vader had er veel verdriet van.

De vader nam op een dag tien stokken en bond ze met een touw tot een bundel. Toen riep hij één van zijn zoons en zei: "Breek deze bundel stokken." De jongen deed erg zijn best om de bundel te breken, maar hij kon het niet. De vader riep nog een zoon. Ook deze deed al z'n best, maar ook hij kon de bundel stokken niet breken. Toen riep hij een derde zoon en die kon het ook niet. Zo riep hij ze allen om de beurt, maar geen van hen was in staat de bundel te breken.

Toen maakte de vader het touw los en gaf elke zoon één stok. Hij zei: "Breek nu allemaal je eigen stok." Zonder enige moeite brak elke jongen z'n stok. Toen zei hun vader: "Hebben jullie het nu begrepen? Dit is werk verdelen, en met ruzie maken komt geen werk klaar. Vele handen maken licht werk."

12. De moeder van Gieta.

Er was een meisje dat Gieta heette. Ze werkte dagelijks op kantoor. Haar vriendin heette Tjietra, ze werkte op hetzelfde kantoor.

Op een dag kwam Tjietra bij Gieta op bezoek. Ze vroeg haar: "Hoe vind jij Rawendar, Gieta?" Gieta antwoordde: "Ik mag hem helemaal niet. Hij heeft me gisteren vier keer opgebeld en eergisteren drie

keer. Gistermorgen belde hij me op kantoor op en 's middags weer. M'n baas nam de telefoon aan en stond hem te woord." "Wat zei hij?" vroeg Tjietra. "Hij zei: "Gieta is aan het werk, ze kan niet aan de telefoon komen." Gieta vervolgde: "Toen ik gistermiddag om zes uur thuis kwam, belde hij weer. Maar ik heb de telefoon niet opgenomen." Tjietra vroeg: "Heeft hij gisteravond nog opgebeld?" "Ja, om negen uur." "Wat heb je gezegd?" "Ik heb gezegd: "Je spreekt met de moeder van Gieta. Ik wil niet dat je mijn dochter nog eens opbelt!" "En, heeft hij nog eens gebeld?" "Nee hoor, nooit meer!"

13. Een slimme jongen.

Er was eens een kapper, en er was ook een jongeman. Die jongen had erg lang haar. Op een dag ging hij naar de kapper. Er zaten een heleboel mensen daar. De jongen ging erbij zitten en begon een boek te lezen. De hele middag kwamen er mensen en gingen weer weg. En die jongen zat z'n boek te lezen. Toen het zijn beurt was, zei de jongen tegen een andere man: "Ga maar eerst." En toen het weer zijn beurt was zei hij: "Gaat u maar." Zo lieten al die mannen hun haar knippen en gingen weg. En de jongen zat z'n boek te lezen. Toen iedereen geknipt was zei de kapper tegen hem: "Nu jij." Maar de jongen zei: "Nee, ik ben niet gekomen om m'n haar te laten knippen. M'n vader zoekt me overal om m'n haar te laten knippen, daarom kan ik nergens rustig zitten lezen. Dank u dat u me zo netjes verborgen hebt. Ik ga nu maar. Dag meneer."

14. De oude slang.

Er was eens een heel oude slang. Hij had al zoveel jaren op een boom gelegen dat hij met was overgroeid was. Op een dag dacht hij: "Kom, laat ik eens een eindje

gaan wandelen." En hij begon uit de boom te glijden. Toen hij bij de verharde weg kwam, wilde hij oversteken. Maar de weg was heet, daarom bleef hij maar aan de kant zitten.

Intussen kwam er een man aan die op een olifant reed. Toen deze op ongeveer vijftig meter afstand genaderd was, zag hij de slang. Hij dacht: "Dat deert me niet. Ik zit hier hoog op m'n olifant." En toen de olifant de slang zag, dacht hij: "Nog even en dan zet ik mijn poot op die slang, dan zal ik hem verpletteren."

De slang van zijn kant dacht: "Laat hem maar komen. Ik bijt hem in een ogenblik, dan gaat hij zeker dood." Op dat moment kwam er een vos achter de olifant aan. Toen de vos de situatie bekeek, dacht hij: "Dat gaat goed. De slang zal zo wel de olifant bijten. Dan roep ik mijn vrienden en familie leden en we zullen een heleboel vlees eten."

Toen de olifant in de buurt van de slang kwam, rende de vos naar voren en ging in de struiken zitten om te zien hoe de slang de olifant zou bijten. De olifant liep rustig door tot hij bij de slang kwam. Toen zette hij zijn poot op de slang. Op dat moment kronkelde de slang en beet hem. En wat gebeurde er toen? De slang ging dood en de olifant zwaaide heen en weer en viel toen neer op de kop van de vos die in de struiken zat te kijken. En de vos ging ook dood. En de man die op de olifant gezeten had viel en kwam onder de olifant terecht en werd inelkaar gedrukt zodat hij stierf.

Zo stierven ze allemaal, de olifant, de slang, de vos en de man ook.

15. Een vreemde plant.

Een paar mensen vonden eens voor hun huis een plant. Ze wisten niet of ze hem konden eten of niet, maar hij zag er erg smakelijk uit. Ze wilden hem koken en eten. Ze zeiden: "Misschien is het een giftige plant

maar toch willen we hem eten. Hij ziet er lekker uit." Ze haalden de plant, wasten hem en kookten hem heel goed door. Eén van hen zei: "Laten we eerst de kat er wat van voeren." Dus gaven ze er wat van aan de kat. Deze at het op, en een uur later zagen ze dat er nog niets met de kat gebeurd was. Dus zeiden ze: "Laten wij die groente ook maar eten." Ze kookten de groente dus nog eens goed door, en iedereen at ervan. Ze vonden het allemaal erg lekker.

Even later zagen ze dat de kat veel pijn had. Ze dachten meteen: "Goeie help! Nu gaan we dood!" De kat heeft pijn en wij zullen er ook aan dood gaan! De kat is stervende!"

Eén van hen zei: "Laten we snel naar het ziekenhuis gaan, anders gaan we dood." Ze gingen er vlug heen. Ze zeiden tegen de dokter daar: "Hevel onze magen leeg! We hebben een vergiftige plant gegeten." De dokter hevelde hun magen leeg en ze gingen weer terug naar huis.

Thuisgekomen zagen ze de poes liggen met drie jongen bij zich en ze keek heel tevreden!

16. Ruik-geld.

Er was eens een jongen die in het distrikt woonde. Op een dag ging hij naar de stad en huurde een kamer in een huis. Daar studeerde hij en hij kookte er zijn eten. De jongeman was arm.

De vrouw van het huis waar hij zijn kamer gehuurd had, verkocht voedsel. Maar de jongen kocht er nooit iets van. Daar had hij geen geld voor. Hij kookte alleen maar rijst met zout.

Na een poosje dacht de vrouw: "Waarom koopt hij nooit eens iets van mij? Ik vind dat helemaal niet aardig." Op een dag zei de jongen vriendelijk tegen de vrouw: "Uw voedsel ruikt erg lekker." De vrouw zei niets, maar ze dacht: "Hij ruikt het wel maar hij wil er niets van kopen."

Eens kwam de jongen de vrouw de huur betalen. Toen zei ze: "Jij ruikt mijn eten, daarom moet je vijf

gulden meer betalen." Maar de jongen zei: "Ik heb het geld niet om vijf gulden meer te betalen. Ik ruik uw eten wel, maar ik heb er geen geld voor." Daarop werd de vrouw erg boos en ging naar de rechter. Ze vertelde de rechter dat die jongen dagelijks haar eten rook en dat hij daarom vijf gulden extra moest betalen.

De rechter liet de jongen roepen en vroeg hem: "Heb jij het eten van deze vrouw geroken?" "Ja meneer," zei de jongen, "dat heb ik geroken." De rechter stelde deze vraag opnieuw aan de vrouw en ze antwoordde: "Ja, hij heeft mijn eten geroken en hij moet vijf gulden extra betalen."

De rechter vroeg nu aan de jongen: "Hoeveel geld heb je in je zak?" De jongen liet hem de twee kwartjes en drie dubbeltjes zien die hij in z'n zak had. Daarop zei de rechter: "Goed, stop dat geld in je zak en rammel er flink mee." De jongen verbaasde zich over deze woorden, maar deed het geld in z'n zak en rammelde er flink mee.

De rechter vroeg nu aan de vrouw: "Heeft u het geluid van het geld gehoord?" Ze antwoordde: "Ja meneer." "Goed dan," zei de rechter, "Hij heeft uw eten geroken en u hebt zijn geld gehoord. U kunt nu allebei naar huis gaan." En ze gingen beiden naar huis.

17. De zeventien koeien.

Er was eens een oude man. Deze had drie zoons en zeventien koeien.

Eens werd de oude man erg ziek. Hij wist dat zijn stervenstijd gekomen was. Hij riep zijn drie zonen bij zich en zei: "Als ik dood ben moeten jullie de koeien zo verdelen dat Rames de helft krijgt, Sjamie een derde deel en Kriesj, die de jongste is, een negende deel."

Goed, een paar dagen later stierf de man. Daarop gingen zijn zonen de koeien verdelen. Er waren dus zeventien koeien. Iedereen weet dat zeventien niet

door twee, niet door drie en niet door negen deelbaar is. De broers begonnen onderling ruzie te maken, en wel zo luid dat het op de weg te horen was.

Net kwam er een pandiet voorbij met zijn koe. Toen hij de ruzie en het gevecht hoorde ging hij eens vragen wat er aan de hand was. De broers vertelden hem hoe ze de zeventien koeien van hun vader in de helft, een derde en een negende deel aan het verdelen waren, maar dat het niet lukte.

Daarop zei de pandiet: "Goed dan. Mijn koe is wel alles wat ik bezit, maar ik zal haar toch aan jullie geven zodat jullie de koeien beter verdelen kunnen."

Toen de broers hoorden dat de pandiet hun zijn koe gaf, waren ze erg blij. Nu gingen ze opnieuw verdelen. En nu was het heel makkelijk om de achttien koeien te verdelen. En toen ze klaar waren bleef de koe van de slimme pandiet over. De broers namen die koe en gaven haar terug aan de man en ze zeiden:

"Meneer pandiet, hartelijk bedankt. U hebt ons een goede les geleerd."

De pandiet nam z'n koe en ging weg. En de broers hebben vanaf die dag nooit meer ruzie gemaakt.

18. De parapluis.

Er was eens een man die heel geleerd was, maar altijd vanalles vergat. Elke morgen ging hij naar zijn werk en als het regende nam hij een paraplu mee. Als hij dan van z'n werk kwam, vergat hij de paraplu. Dat gebeurde bijna iedere dag, en iedere dag moest z'n vrouw een nieuwe paraplu kopen. Op die manier had hij wel vijf paraplu's.

Op een dag zei z'n vrouw: "Breng je vandaag alle vijf paraplu's mee naar huis?" Maar de man vergat ze weer. Toen hij in de bus zat, herinnerde hij zich wat zijn vrouw gezegd had over die paraplu's. Naast hem zat een man die een paraplu naast zich had neegelegd. Toen hij de bus uitging, nam hij die paraplu mee. Maar de man van wie de paraplu was, zei: "Nee, dat is mijn

paraplui." "O!" zei de ander, "Neemt u me niet kwalijk."
Thuis zei hij tegen z'n vrouw: "Ik ben weer die parapluis vergeten." Z'n vrouw zei: "Vergeet ze dan morgen niet weer."

De volgende dag dacht hij eraan en nam alle parapluis mee van z'n werk. Toen hij in de bus zat, zat de man die de dag tevoren naast hem had gezeten, er ook weer in. Hij zei: "Vandaag was een goeie dag voor u hē? U hebt er heel wat kunnen stelen."

Inhoud

1. Rasta ke baat-tjiet.	Buurvrouwen gesprek
2. Matjhrie pakare.	Hengelen.
3. Badjaar me.	Op de markt.
4. Ek pardesie.	Een vreemdeling.
5. Soerdjaatie ke skoel.	Soldaten opleiding.
6. Daat ke daaktar.	De tandarts.
7. Tjor log aawe hai.	Dieven.
8. Baltie ke hol.	Er zit een gat in de
emmer.
9. Soeroedj aur hawa ke
kahaanie.	Het verhaal van de zon
en de wind.
10. Koetta, bakrie aur gobhie	De hond, de geit en
de kool
11. Baatke kaam kare.	Vele handen maken
licht werk.
12. Gieta ke maai.	De moeder van Gieta.
13. Ek tjalaak londa.	Een slimme jongen.
14. Asgar saap ke kahaanie.	De oude slang.
15. Nawa bhaadjie.	Een nieuwe groente.
16. Soenghe ke paisa.	Ruik-geld.
17. Satra gaai.	De zeventien koeien.
18. Tjhaata.	De parapluis.